

Dokumentace k semestrální práci z předmětu KIV/SAR

Analýza a Proof of Concept dekompozice systému CRCE

Tomáš Ballák
A19N0023P – ballakt@students.zcu.cz

Martin Šebela
A19N0046P – msebela@civ.zcu.cz

Obsah

1	Zad	ání	2
2	Ana	alýza architektury	3
3	Návrh nové architektury		4
	3.1	Sdílené moduly	4
	3.2	Microservices	5
	3.3	Bezpečnost	6
	3.4	Komunikace	6
4	Proof of Concept 7		
	4.1	Adresářová struktura	7
	4.2	docker-compose	8
	4.3	Dockerfile	9
	4.4	metadata-modules.txt	9
	4.5	Maven Wrapper	9
	4.6	Flow sestavení	10
		4.6.1 Možnosti sestavení a spuštění	12
5	Záv	ěr	13

1 Zadání

Tématem semestrální práce je analýza systému *CRCE* (*Component Repository supporting Compatibility Evaluation*) z pohledu změny softwarové architektury a *proof of concept* navržených změn.

Pro výzkumné účely bylo ve skupině ReliSA na KIV FAV ZČU vyvinuto experimentální úložiště CRCE – https://github.com/ReliSA/CRCE, které je třeba dále rozvíjet. Architektura úložiště – komponentová a plug-in based, ale v zásadě monolitická co do výsledného nasazení – již nevyhovuje potřebám a komplikuje dlouhodobou údržbu.

Cílem práce proto je analyzovat možnosti změny architektury do podoby několika samostatných aplikací, volně provázaných datovými a/nebo servisními rozhraními, a realizovat alespoň dílčí funkční refactoring tímto směrem. Analýza může volně navázat na výsledky předchozích KIV/SAR a diplomových prací, které budou k dispozici.

Aplikace využívá technologie Java, OSGi, REST API a databázi MongoDB. Úvodní stránku aplikace ukazuje obr. 1.1.

Obrázek 1.1: Úvodní stránka systému CRCE po přihlášení uživatele.

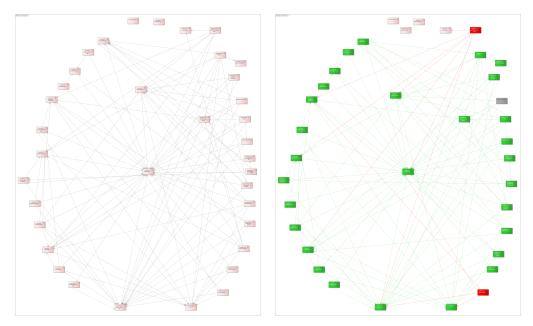
2 Analýza architektury

Nejprve došlo k analýze aktuální softwarové architektury systému CRCE, při které byly využity výstupy z předchozích KIV/SAR prací.

V současné architektuře je projekt rozdělen na tzv. core moduly a no-core moduly a knihovny třetích stran.

Jeden z diagramů předchozích KIV/SAR prací (z ak. roku 2018/19) ukazuje závislosti jednotlivých modulů (tj. core i no-core mezi sebou, a to na základě importů v jednotlivých Java souborech – viz levý diagram na obr. 2.1.

Protože mohlo dojít během doby od vytvoření původního diagramu k několika změnám v implementaci, celou analýzu závislostí modulů jsme provedli znovu (tzn. procházení každého Java souboru na dev větvi), přičemž jsme použili původně vytvořený diagram a ten následně obarvovali – viz pravý diagram na obr. 2.1. Červeně označené komponenty ukazují již smazané moduly (crce-repository-maven-impl, crce-import-indexer), šedě označený modul crce-rest jsme navrhli ke smazání z důvodu jeho nepoužití napříč aplikací.

Obrázek 2.1: Diagramy závislostí jednotlivých modulů na základě importů v jednotlivých souborech (vlevo diagram převzatý z předchozí KIV/SAR práce z ak. roku 2018/19, vpravo znovu ověření diagramu provedeného v rámci této práce)

3 Návrh nové architektury

Z pohledu zadání je cílem navrhnout novou softwarovou architekturu tak, aby nevykazovala vlastnosti monolitické architektury. V následujících podkapitolách jsou popsány provedené změny, přičemž se vychází z analýzy provedené v kapitole 2.

3.1 Sdílené moduly

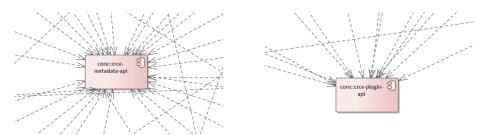
Jak ukazuje obrázek 2.1 se závislostmi jednotlivých modulů, je zde vidět hromadná závislost modulů (viz obr. 3.1) na následujících modulech:

- crce-metadata-api (uprostřed diagramu na obr. 2.1),
- crce-plugin-api (vpravo v dolní části diagramu na obr. 2.1).

K těmto modulům lze přidat ještě následující tři moduly, které mají přímou závislost na modulu crce-metadata-api a nemají vazbu s žádným dalším modulem:

- crce-metadata-impl,
- crce-metadata-json-api,
- crce-metadata-json-impl.

Všech těchto pět modulů tak představuje tzv. sdílené moduly (dále též shared-modules) a nově se v ostatních modulech, které je vyžadují, používají formou JAR knihovny. Důvodem oddělení do samostatné knihovny bylo, aby došlo k eliminaci zmíněných vazeb a bylo možné provádět další granularitu celého systému.

Obrázek 3.1: Ukázka závislosti ostatních modulů na modulu crce-metadata-api a modulu crce-plugin-api.

3.2 Microservices

Zbylé moduly byly rozděleny dle jejich určení a významu do jednotlivých *microservices* tak, jak ukazuje obr. 3.2.

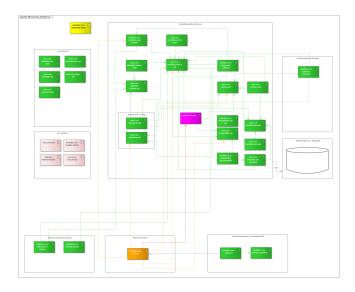
Poznámka: Nejedná se o plnohodnotné *microservices*, ale spíše o jejich přípravu (není vyřešena jejich vzájemná komunikace).

Došlo tak k vytvoření následujících pěti microservices:

- 1. metadata handlers jádro systému
- 2. web service indexers moduly určené pro indexaci
- 3. REST API modul řešící komunikaci s vnějším světem
- 4. internal extensions další interní rozšíření systému (např. výpočty cost funkce)
- 5. $external\ extensions$ webové rozhraní přímo komunikující pouze sREST $API\ microservice$

Databáze MongoDB běží ve vlastním, dalším kontejneru (tedy také jako microservice). Toho již bylo nicméně dosaženo díky předchozím KIV/SAR pracím.

Vazby s integračními testy (žlutě označený modul crce-integration-tests), které byly původně součástí aplikace, nebyly v důsledku změny architektury zachovány.

Obrázek 3.2: Nově navržená architektura systému *CRCE* rozdělená na jednotlivé *microservices* a sdílené knihovny (blok v levém horním rohu).

3.3 Bezpečnost

V původní architektuře existují přímé vazby mezi jádrem aplikace a mezi webovým rozhraním aplikace – tj. modulem crce-webui-v2. S jádrem aplikace ovšem komunikuje i modul crce-rest-v2. Vzniká tak možnost nebezpečí dvojí logiky aplikace (v modulu crce-webui-v2 může existovat metoda pro kontrolu vstupu, zatímco v modulu crce-rest-v2 to bude opomenuto apod.).

Z pohledu nově navržené architektury se přikláníme k řešení, že komunikace s jádrem aplikace – resp. mezi metadata handlers microservice a mezi external extensions microservice (tj. webovým rozhraním) – bude probíhat pouze přes REST API microservice, abychom tuto dvojí logiku vyloučili. Zároveň tím dáváme možnost potenciálním zákazníkům aplikace, aby si vytvořili vlastní webové rozhraní pro obsluhu aplikace a nemuseli nutně používat webové rozhraní dodávané v systému CRCE (např. z důvodu, kdy by měla být funkčnost aplikace implementována do jiného, již existujícího systému).

3.4 Komunikace

Komunikace mezi jednotlivými *microservices* nebyla v rámci práce řešena, nicméně předpokládáme nasazení frameworku *Spring* v kombinaci s již nasazeným *OSGi* a následnou komunikaci mezi *microservices* řešenou pomocí *REST API*.

Možné zdroje, ze kterých by bylo možné vycházet:

- https://medium.com/@amitbhoraniya/ spring-boot-with-osgi-25d2387a459e
- https://github.com/vmudigal/microservices-sample
- https://github.com/dimmik/osgi-spring-boot-demo

4 Proof of Concept

Součástí práce je *Proof of Concept*, který ukazuje implementaci, resp. refactoring alespoň dílčí části nově navržené architektury.

4.1 Adresářová struktura

Změnou architektury došlo ke změně adresářové struktury projektu tak, aby odpovídala jednotlivým microservices a sdíleným modulům. Adresářová struktura je tedy nyní (resp. ve větvi sar-2020 v repozitáři projektu) následující:

- build soubory zajišťující sestavení modulů třetích stran pro použití v OSGi,
- deploy soubory zajišťující sestavení projektu včetně konfiguračních souborů,
- doc soubory s dokumentacemi prací z předmětu KIV/SAR,
- services jednotlivé *microservices*, každá z nich pak obsahuje podadresáře:
 - modules moduly, které spadají do dané *microservice*,
 - parent-aggregation rodič pro pom.xml soubory (nese informace o názvu a dalších informacích o microservice),
 - third-party OSGi bundles třetích stran, které daná microservice vyžaduje,
 - metadata-modules.txt soubor obsahující seznam modulů, které daná microservice vyžaduje ke svéhu běhu a jsou umístěny v jádrové metadata handlers microservice,
- shared-modules obsahuje sdílené moduly, které vyžadují ostatní moduly napříč *microservices*, viz podkapitola 3.1.

4.2 docker-compose

Součástí práce bylo vytvoření souboru docker-compose.yml, v němž jsou specifikovány jednotlivé *microservices*, které se mají sestavit a spustit.

Součástí tohoto nastavení je, na jakém portu bude daná *microservice* naslouchat (např. webové rozhraní *external extensions microservices* na portu 8080, *REST API microservice* na portu 8082 apod.), connection string k databázi, *docker volume*, na němž jsou uloženy sdílené moduly apod.

Všechny *microservices* navíc používají nadefinovanou vnitřní sít crce. Jejich běh tak neovlivňují požadavky z hostitelského operačního systému.

Součástí docker-compose je ještě další soubor .env, který obsahuje používané proměnné (názvy docker volume, cesty v souborovém systému apod.).

Využití docker-compose navíc umožňuje použít škálování, kdy lze pomocí argumentu --scale SERVICE=NUM nastavit počet spuštěných instancí konkrétní *microservice*.

Pro sestavení projektu je třeba mít nainstalován docker-compose minimálně ve verzi v1.27.4.

```
externalextensions:
        depends_on:
                  - database
         container_name: "crce_external-extensions"
         tty: true
         networks:
         environment:
                   - "mongo_connection=mongodb://172.17.0.1:27017"
         build:
             dockerfile: ${DEPLOY_DOCKERFILE_NOT_METADATA_PATH}
             context: .
                 - SERVICE_PATH_PREFIX=${EXTERNAL_EXTENSIONS_SERVICE_PATH}
         ports:
             - "8080:8080"
         volumes:
                - ${METADATA_MODULES_VOLUME_NAME}:/home/crce/metadata
                - ${SHARED MODULES VOLUME NAME}:/home/crce/shared-modules:ro
                - maven-cache:/root/.m2
```

Obrázek 4.1: Příklad jedné microservice v souboru docker-compose.yml.

4.3 Dockerfile

Projekt nově obsahuje dva obsáhlé Dockerfile soubory, které společně se skriptem build_shared_modules.sh připraví docker volume se sdílenými moduly a v rámci Dockerfile souboru pak dojde k nakopírovaní potřebných souborů do každé překládané microservice.

Rozdělení na dva Dockerfile soubory je z toho důvodu, že jeden je použit pro jádrovou metadata handlers microservice, druhý pak pro zbylé microservices.

Dockerfile obsahuje navíc i konfiguraci $Apache\ Felix$ z předchozí KIV/SAR práce.

4.4 metadata-modules.txt

Tento textový soubor je obsažen v kořenovém adresáři každé *microservice* (ty jsou v adresáři /services). Jediná *microservice*, která tento soubor ne-obsahuje je jádrová *metadata handlers microservice*.

Soubor na každém z řádků obsahuje název modulu, který daná *micro-service* potřebuje ke svému běhu, ale nemá jej v adresáři **modules**. Jedná se o moduly, které jsou v jádrové *metadata handlers microservice*.

Skript build-code.bash se následně postará o to, že nakopíruje požadované moduly do dané *microservice* z *docker volume* metadata-modules, kde jsou tyto moduly umístěny.

4.5 Maven Wrapper

Pro sestavení se nově používá *Maven Wrapper*, který funguje ve formě samostatného skriptu, čímž odpadá nutnost instalace *Maven* do *docker container*. Navíc lze specifikovat, jaká konkrétní verze *Maven* má být použita.

V rámci Dockerfile byl pro Maven Wrapper vytvořen alias mvn namísto mvnw. Voláním mvn se tedy volá Maven Wrapper.

Každé volání příkazu mvn se provádí s parametrem --no-transfer-progress, který uživateli na výstup nevypisuje informace o stahování (zprávy typu "downloading..."). V současném stavu jsou během sestavování projektu přeskočeny testy (z důvodu urychlení celého sestavení). V budoucnu by nicméně bylo vhodnější dát možnost provést sestavení opět včetně funkčních testů.

4.6 Flow sestavení

Celý proces sestavení začíná spuštěním skriptu build.sh v kořenovém adresáři projektu.

Pro sestavení projektu jsou nejprve vytvořeny všechny potřebné, sdílené docker volumes:

- shared-modules obsahují sdílené knihovny (viz podkapitola 3.1),
- metadata-modules obsahují moduly z jádrové metadata handlers microservice.

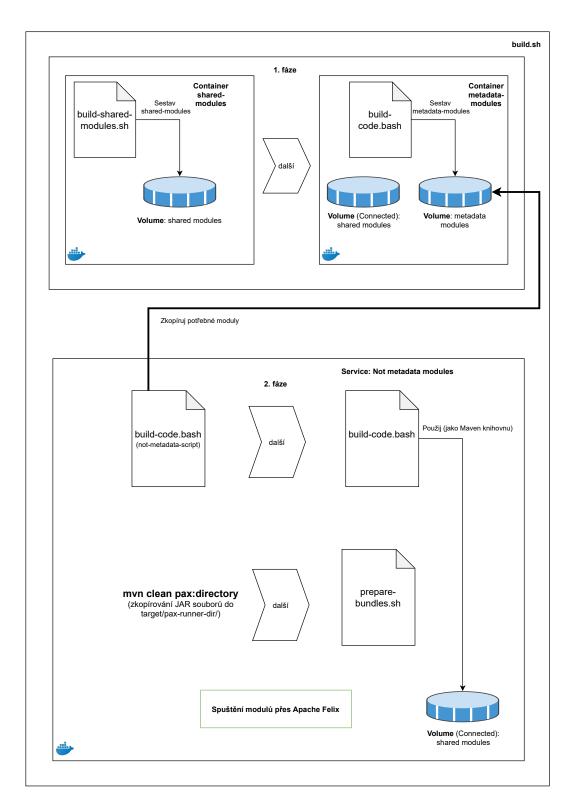
Například docker volume shared-modules obsahuje přeložené sdílené moduly ve formě JAR knihoven (viz podkapitola 3.1). K jeho vytvoření dojde díky skriptu build.sh. Dále pak skript build_shared_modules.sh stáhne a připraví potřebné závislosti, vytvoří požadovanou adresářovou strukturu na základě package a verze modulu a vytvoří výsledný JAR soubor v tomto adresáři. Nakonec dojde ještě k vytvoření .pom souboru, který obsahuje informace o daném modulu.

Další na řadu přichází sestavení metadata-modules. Tento docker volume je sestaven jako klasická microservice narozdíl od shared-modules. Do vytvořeného docker volume se zkopíruje aktuální zdrojový kód a ten se následně sestaví pomocí Maven. Následuje spuštění příkazu mvn clean pax:directory. Ten shromáždí JAR soubory jednotlivých modulů do jednoho adresáře. Potom přijde na řadu z dřívějška existující soubor prepare-bundles.sh, který shromáždí všechny potřebné informace do JAR souborů pro každý modul a zkopíruje je do Apache Felix adresáře (do bundles).

Po sestavení metadata-modules se spustí jednotlivé *microservices*, které pro své sestavení využívají výše zmíněná *docker volumes*.

Po sestavení každé *microservice* se spustí *Apache Felix*, který načte jednotlivé bundles a vznikne tak funkční celek.

Celý tento proces je popsán i v repozitáři projektu, popř. na obr. 4.2 a stejně tak jsou okomentovány i skripty, které zajišťují sestavení.

Obrázek 4.2: Postup sestavení projektu při spuštění skriptu build.sh.

4.6.1 Možnosti sestavení a spuštění

build all

Sestaví jak shared-modules, tak metadata-modules a zároveň připraví všechny docker volumes a spustí jednotlivé microservices.

build

Funguje stejně jako build all s tím rozdílem, že nesestaví shared-modules.

start.sh

Spustí pouze jednotlivé microservices.

5 Závěr

Výstupem semestrální práce je nově navržená softwarová architektura aplikace *CRCE*, přičemž cílem bylo rozdělit aplikaci do několika dílčích modulů, resp. jednotlivých *microservices* tak, aby nevykazovala vlastnosti monolitické architektury. Toho bylo dosaženo možným rozdělením na pět *microservices* (resp. šest včetně databáze) a na sdílené moduly.

Součástí práce je i *Proof of Concept*, který umožňuje aplikaci sestavit a spustit tak, aby odpovídala nově navržené architektuře. K tomu bylo třeba změnit *build* proces celého projektu a upravit/doplnit pom.xml soubory u každého z modulů.

Zároveň došlo k vytvoření dalších souborů typu Dockerfile a stejně tak souboru docker-compose.yml. Sestavení a spuštění celého projektu je po provedení těchto změn navíc jednodušší než bylo v původních verzích aplikace – stačí jen spustit skript build.sh, který připraví sdílené docker volumes, postupně přeloží zdrojový kód každé microservice, spustí databázi MongoDB a jednotlivé microservices poté spustí na zvolených portech.

Zachována a otestována byla i funkčnost webového rozhraní na portu 8080 (nyní tedy již ve formě *microservice*). *Microservice* obsluhující *REST API* je dostupný na portu 8082 (viz soubor docker-compose) a také funguje dle očekávání (tzn. vrací požadované výsledky z databáze při zobrazení konkrétního *REST API endpoint*).

Zároveň došlo k opravení některých chyb z předchozích verzí projektu (např. opraveno vytváření ZIP souborů ve skriptu prepare-bundles.sh). Spolu s tím došlo k vyčištění celého projektu od nepoužívaných souborů. Adresářová struktura projektu je tak na první pohled odlišná od jiných větví projektu (způsobeno především změnou architektury).

Všechny nově vytvořené skripty byly okomentovány. Výsledek semestrální práce lze vidět na větvi sar-2020 dostupné v repozitáři *GitHub* na URL adrese https://github.com/ReliSA/CRCE/tree/sar-2020.

Komunikace mezi jednotlivými *microservices* nebyla řešena ani implementována, ale součástí dokumentace jsou zdroje (viz podkapitola 3.4), pomocí nichž by bylo možné tuto funkcionalitu doimplementovat.